

Radostław Breska, Joanna Jezierska,
Małgorzata Piechowicz

Uniwersytet Gdański

**Ogólnopolska Konferencja Naukowa
„Grupowe oraz indywidualne aspekty socjalizacji, demoralizacji i resocjalizacji”
Gdańsk, 18–19.11.2015 r.**

W dniach 18–19.11.2015 roku na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Grupowe oraz indywidualne aspekty socjalizacji, demoralizacji i resocjalizacji”. Do udziału w konferencji organizatorzy – Zakład Patologii Społecznej i Resocjalizacji UG oraz Gdańskie Koło Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego – zaprosili pracowników naukowych zajmujących się problematyką patologii społecznej i resocjalizacji oraz pracowników instytucji penitencjarnych, resocjalizacyjnych, terapeutycznych i profilaktycznych podejmujących działania na rzecz osób niedostosowanych społecznie i ich rodzin. W skład Komitetu Naukowego weszli wybitni polscy pedagodzy, psycholodzy i prawnicy: prof. dr hab. Robert Opora – przewodniczący, prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik, prof. zw. dr hab. Andrzej Bałandynowicz, prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński, prof. zw. dr hab. Henryk Machel, prof. zw. dr hab. Krystyn Marzec-Holka, prof. zw. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska, prof. zw. dr hab. Lesław Pytka, prof. zw. dr hab. Piotr Stępnia, prof. nadzw. dr hab. Zdzisław Bartkowicz, prof. nadzw. dr hab. Mieczysław Ciosek, prof. nadzw. dr hab. Anna Kieszkowska, prof. nadzw. dr hab. Irena Mudrecka, prof. nadzw. dr hab. Beata Maria Nowak, prof. nadzw. dr hab. Sławomir Przybyliński oraz prof. nadzw. dr hab. Wojciech Zalewski.

Wychodząc z założenia, że dzisiejsza pedagogika resocjalizacyjna jest dziedziną interdyscyplinarną poszukującą skutecznych form pracy korekcyjnej z jednostkami o zaburzonej socjalizacji, organizatorzy przyjęli, że celem konferencji

była prezentacja aktualnych form i metod pracy z osobami niedostosowanymi społecznie oraz wskazanie skutecznych programów oddziaływań, połączenie teorii z praktyką, poszukiwanie inspiracji teoretycznych, które mogą zostać zweryfikowane praktycznie. Dynamiczne zmiany rzeczywistości społecznej stawiają bowiem przed kryminologią, penitencjarystyką i pedagogiką resocjalizacyjną nowe zadania. Dotyczą one zarówno opisu nowych zjawisk dewiacyjnych – ich rozmiarów, dynamiki i struktury, ale także wyjaśniania ich genezy i mechanizmów je podtrzymujących. Współczesna pedagogika resocjalizacyjna jest interdyscyplinarną nauką teoretyczną i praktyczną, wobec której skierowane zostały oczekiwania społeczne dotyczące nieustannego poszukiwania skutecznych form pracy z jednostkami o zaburzonej socjalizacji, tak aby proces ich readaptacji społecznej zakończył się sukcesem. Ponadto ulegająca zmianie rzeczywistość zewnętrzna instytucji resocjalizacyjnych stała się motorem zmian jakości oddziaływań resocjalizacyjnych. Wiąże się to z koniecznością podjęcia oceny stosowanych innowacji i superwizji pracy kadry.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonał prof. dr hab. Grzegorz Węgrzyn, Prorektor UG ds. Nauki, gości witali również prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska, Dziekan WNS UG, Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Gdańsku płk Radosław Chmielewski oraz prof. UG dr hab. Robert Opora.

Przed rozpoczęciem obrad odbyła się uroczystość nadania odznaczenia – Złotej Odznaki za zasługi w służbie penitencjarnej prof. dr hab. Beacie Pastwie-Wojciechowskiej. W imieniu Ministra Sprawiedliwości odznakę wręczył Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Gdańsku płk Radosław Chmielewski.

Obrady w sesji plenarnej rozpoczęło wystąpienie Przewodniczącego Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego, prof. zw. dr. hab. Piotra Stępniaka z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu pt. *Dylematy współczesnej myśli resocjalizacyjnej*. Ponadto w części plenarnej usłyszeliśmy: prof. zw. dr. hab. Zdzisława Bartkowicza z Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnobrzegu oraz Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, którego tematem wystąpienia było: *Eliminowanie egoizmu – kontrowersyjny cel resocjalizacji*, prof. zw. dr. hab. Andrzeja Bałandynowicza z Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, który przedstawił *Systemowe podejście do procesu resocjalizacji w środowisku otwartym*, prof. zw. dr. hab. Krystynę Marzec-Holkę z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy z wystąpieniem *Idea sprawiedliwości naprawczej w odniesieniu do małoletnich ofiar przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości*, prof. nadzw. dr. hab. Roberta Oporę z Uniwersytetu Gdańskiego, który przedstawił *Uwarunkowania skuteczności resocjalizacji*, prof. nadzw. dr. hab. Irenę Mudrecką z Pedagogium, Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie w wystąpieniu *Wykorzystanie konfliktów motywacyjnych w procesie resocjalizacji – stare wyzwania, nowe dylematy*, prof. nadzw. dr. hab. Sławomira Przybylińskiego z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, który zaprezentował *Zorganizowany chaos tatuażowych poczynań osób uwięzionych*, prof. nadzw. dr. hab. Beatę Marię No-

wak z Pedagogium, Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie w referacie *Polityka reintegracyjna w wybranych państwach Unii Europejskiej, z uwzględnieniem osób skazanych na wieloletnie pozbawienie wolności*, prof. nadzw. dr. hab. Macieja Bernasiewicza z Uniwersytetu Śląskiego z odczytem *Przykłady na realizację modelu sprawiedliwości naprawczej w obszarze kultury północnoatlantyckiej* oraz prof. nadzw. dr. hab. Annę Kieszkowską z Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, której wystąpienie dotyczyło *Relacji wymiany społecznej w inkluzyjno-katalaktycznym modelu reintegracji społecznej w środowisku otwartym*.

Obrady w sekcjach w pierwszym dniu konferencji dotyczyły profilaktyki oddziaływań psychokorekcyjnych w wymiarze instytucjonalnym i pozainstytucjonalnym. Kolejna sekcja oscylowała wokół zagadnień z zakresu penitencjarystyki. W drugim dniu konferencji dyskutowano na temat problematyki resocjalizacji w kontekście osób uzależnionych od substancji psychoaktywnych, poruszono również kwestie z zakresu przestępczości osób dorosłych i nieletnich.

Organizatorzy mają nadzieję, że konferencja zainicjowała dyskusję dotyczącą nowych ujęć dewiacji społecznej oraz teorii i praktyki resocjalizacyjnej, a także stała się podstawą do wskazania nowych kierunków badawczych i metodycznych.

Problematyka tematyczna konferencji jest zaproszeniem do prezentacji wyników badań i wskazań teoretycznych dotyczących nowych ujęć w zakresie patologii społecznej oraz aktualnych form i metod pracy z osobami niedostosowanymi społecznie. Organizatorzy zaplanowali opublikowanie wystąpień uczestników konferencji.

Violetta Duda

Pedagogium WSNS w Warszawie

Sprawozdanie z konferencji naukowej „Resocjalizacja, readaptacja i reintegracja w przestrzeni społecznej. Mity i prawdy”, Warszawa, 10.03.2016 r.

W dniu 10 marca 2016 r. w siedzibie Pedagogium Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Resocjalizacja, readaptacja i reintegracja w przestrzeni społecznej. Mity i prawdy”. Organizatorami konferencji byli Pedagogium oraz Wyższa Szkoła Pedagogiki i Administracji im. Mieszka I w Poznaniu.

Na konferencji spotkali się pracownicy naukowo-dydaktyczni z całej Polski (przedstawiciele ośrodków akademickich z Warszawy, Poznania, Krakowa, Kielc, Lublina, Gdańska, Rzeszowa, Białegostoku, Olsztyna, Wrocławia, Katowic, Torunia, Łodzi, Radomia) oraz praktycy: kuratorzy sądowi, pracownicy zakładów penitencjarnych, zakładów poprawczych, schronisk dla nieletnich, streetworkerzy, pracownicy instytucji edukacyjnych i doradczych, pomocy społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych, placówek kształcenia specjalnego i integracyjnego oraz przedstawiciele organizacji III sektora, którzy w komparatystycznej perspektywie nie tylko przedstawili swoje doświadczenia, ale dyskutowali na temat wyzwań i problemów związanych bezpośrednio z ich codzienną pracą.

Spotkanie składało się z obrad plenarnych, w których uczestniczyli samodzielni pracownicy naukowcy raz z forum dyskusyjnego, poruszającego tematykę poruszaną w referatach prezentowanych przez uczestników konferencji. Spotkanie pracowników naukowo-dydaktycznych, którzy przedstawili najnowsze wyniki badań i analiz naukowych, kreowało wyjątkowe warunki dla zapoznania się z aktualnym stanem namysłu nad resocjalizacyjną, readaptacyjną i reintegracyjną rzeczywistością dzisiejszej przestrzeni społecznej.

Podczas otwarcia konferencji J.M. Rektor Pedagogium WSNS w Warszawie prof. dr hab. Marek Konopczyński podkreślił, że konferencja ma charakter środowiskowy, a jej uczestnikami są osoby zaangażowane w postęp w przemianę resocjalizacji w Polsce. Przypomniął 60-letnią tradycję pedagogiki resocjalizacyjnej w Polsce i jej dynamiczny rozwój. Profesor Konopczyński podkreślił, że trzy R: Resocjalizacja, Readaptacja i Reintegracja to procesy składające się na poprawną adaptację społeczną.

Następnie prof. dr hab. Marek Konopczyński powitał zaproszonych gości i władze uczelni. Spośród zaproszonych gości podczas otwarcia głos zabrał Andrzej Martuszewicz, Prezes Fundacji Probare, który wskazał, że Pedagogium to szczególne miejsce i wsparcie dla Kuratorskiej Służby Sądowej. Zaakcentował rolę kuratorów sądowych w procesie readaptacji skazanych i istotę współpracy kuratorów ze środowiskiem naukowym, instytucjami, służbami i organizacjami pozarządowymi w tym zakresie. Prezes Fundacji Probare apelował o dalsze wsparcie środowiska naukowego dla poprawnego funkcjonowania systemu probacji w Polsce.

Z kolej głos zabrał prof. dr hab. Wiesław Ambrozik z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, który w imieniu Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej Polskiego Komitetu Nauk przy Polskiej Akademii Nauk poinformował o dyskusjach dotyczących przedmiotu działania Zespołu oraz potrzeby kontynuacji działań z poprzedniej kadencji. Zwrócił szczególną uwagę na znaczenie czasopisma „Resocjalizacja Polska” dla środowiska pedagogów resocjalizacyjnych. W wypowiedzi Pana Profesora zaakcentowana została potrzeba wspierania ze strony Zespołu młodych naukowców. Wskazał, że dotychczasowa wymiana poglądów poprzez seminaria on-line przyniosła wymierne efekty. Odniósł się również do potrzeby zmian dotyczących studiów na specjalności pedagogika resocjalizacyjna.

Sesję plenarną główną otworzył prof. dr hab. Marek Konopczyński wykładem *Dwie pedagogiki resocjalizacyjne na przełomie wieków*. Niezwykle interesująco wprowadził uczestników w tematykę obrad, snując rozważania wokół pedagogiki przymusu i potępienia oraz pedagogiki wspierania, rozwoju i nadziei. Przedstawił funkcjonowanie dwóch wizji pedagogiki resocjalizacyjnej na przełomie wieków: klasycznej pedagogiki resocjalizacyjnej, tzw. korekcyjnej i neoklasycznej pedagogiki resocjalizacyjnej (pedagogiki kultury). Podkreślił, że każdy przypadek resocjalizacyjny to człowiek, każda nieudana próba pomocy to dramat.

W dwóch sesjach plenarnych swoje referaty wygłosili: prof. dr hab. Wiesław Ambrozik (*O potrzebie uspołecznienia systemu profilaktyki i resocjalizacji*), prof. dr hab. Andrzej Bałandynowicz z Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach (*Dynamizmy samoświadomości, samowychowania, samorefleksyjności i autokreacji w procesie kontroli i zmiany społecznej osób naruszających prawo*), prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska i dr Andrzej Piotrowski z Uniwersytetu Gdańskiego (*Zasoby osobiste a kontrola gniewu wśród kadry penitencjarnej*), prof. dr hab. Zdzisław Bartkowicz z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnobrzegu (*Analiza transakcyjna – implikacje resocjalizacyj-*

ne), dr hab., prof. Pedagogium, Beata Maria Nowak (*Sieciowo-systemowe podejście do resocjalizacji, readaptacji i reintegracji społecznej skazanych – zarys koncepcji*), dr hab. prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego Mariusz Sztuka z (*Resocjalizacja oparta na faktach – założenia programowe i perspektywy rozwoju*), dr hab., prof. Pedagogium Irena Mudrecka (*Samokontrola i samostanowienie w kontekście wychowania resocjalizującego*), dr hab., prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego Przemysław Piotrowski (*Zniekształcenia poznawcze w narracjach więźniów*), dr hab. prof. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie Sławomir Przybyliński (*„Cwaniackie” kreowanie więziennej rzeczywistości – w opozycji do procesu resocjalizacji*), dr hab. Anna Wojnarska, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (*Poglądy na temat resocjalizacji przestępców seksualnych*), dr hab. prof. Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu Małgorzata Kowalczyk (*Oddziaływania terapeutyczno-resocjalizacyjne wobec sprawców seksualnego wykorzystywania dzieci w kontekście teorii wieloczynnikowych*), dr hab. prof. Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach Anna Kieszkowska (*Zasoby osobiste i społeczne byłych więźniów powracających do środowiska lokalnego*).

Podczas konferencji obrady toczyły się w sześciu sekcjach:

1. Profilaktyka i resocjalizacja młodzieży niedostosowanej społecznie.
2. Kuratela sądowa w polskim systemie resocjalizacji.
3. Teoria i praktyka resocjalizacji nieletnich w placówkach.
4. Zasoby i czynniki ryzyka w kontekście skazanych na izolację penitencjarną.
5. Obraz przestępcy w zwierciadle społecznym.
6. Programy z zakresu resocjalizacji, readaptacji i reintegracji społecznej.

W wypowiedziach zarówno środowiska naukowego, jak i praktyków wybrzmiała konieczność koncentrowania się na formułach oddziaływań prewencyjnych oraz koncepcjach readaptacji społecznej i resocjalizacji sprawców przestępstw. Panele tematyczne trwały do godzin wieczornych, a szerokie spektrum poruszanych zagadnień powodowały dyskusje i spory przedstawicieli środowisk akademickich oraz praktyków, które znajdują swoją egzemplifikację w pokonferencyjnej monografii.

W konferencji wzięło udział 160 uczestników. Wystąpienia zaprezentowało 83 prelegentów. Program spotkania był niezmiernie bogaty – obejmował 72 referaty, w części współautorskie. Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego konferencji była dr hab. Irena Mudrecka, sekretarzem mgr Violetta Duda, a członkami dr hab. Krzysztof Wojcieszek, dr Karina Szafrąńska, mgr Marek Figiela, mgr Ewa Małachowska oraz mgr Adrianna Fronczak.

Podsumowując konferencję Profesor Marek Konopczyński zaprosił uczestników na następne spotkanie.

Anna Chańko, Emilia Wołyniec

Uniwersytet w Białymstoku

**Sprawozdanie z III Forum Resocjalizacji
„Meandry współczesnej resocjalizacji”, Białystok, 23.10.2015 r.**

Dnia 23 października 2015 roku, na Wydziale Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku, odbyło się III Forum Resocjalizacji, które od kilku lat jest doskonałą okazją do spotkania osób zajmujących się problematyką nieprzystosowania społecznego i podejmowanych w tym obszarze działań badawczych oraz praktycznych. Pierwsza edycja Forum odbyła się w 2013 roku, dotyczyła roli organizacji pozarządowych w procesie resocjalizacji nieletnich, a szczególna uwaga skierowana została wówczas na koncepcje sprawiedliwości naprawczej. Ubiegłoroczne spotkanie dotyczyło oddziaływań wychowawczo-leczniczych wobec osób uzależnionych od alkoholu i substancji psychoaktywnych. W tym roku natomiast teoretycy i praktycy zajmujący się procesem ponownego przystosowania jednostki do społeczeństwa, dyskutowali nad wyzwaniem, jakie stają przed resocjalizacją i wynikają z szeroko pojętych przemian społeczno-kulturowych determinujących ten proces, które wpływając na jego specyfikę i doprowadzając do zmian w sferze planowanych oddziaływań, zakłócają je i dekonstruują, sprawiając, że niektóre obszary teorii oraz praktyki resocjalizacyjnej mogą zatracić łączność z głównym nurtem, funkcjonując nie tylko alternatywnie, ale i w oderwaniu od realiów.

III Forum Resocjalizacji zostało zorganizowane przy współpracy z Pedagogium WSNS w Warszawie, Stowarzyszenia Na Rzecz Integracji Dzieci i Młodzieży „Przyjaciele z osiedla”, Wychowawców Podwórkowych oraz Wielodyscyplinarnej Komisji Naukowej ds. Przemocy i Dyskryminacji. Patronat honorowy nad przedsięwzięciem sprawowali: Ministerstwo Sprawiedliwości, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Pedagogium WSNS w Warszawie i Uniwersytet w Białymstoku.

Uroczystego otwarcia Forum dokonał dr Krzysztof Sawicki, kierownik Zakładu Resocjalizacji Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku.

Po przywitaniu, przedstawił myśl przewodnią Forum, skupiając się na metaforycznym znaczeniu słowa „meandry”, do którego nawiązał również przemawiający po nim prof. zw. dr hab. Jerzy Nikitorowicz, kierownik Katedry Edukacji Międzykulturowej. Uczestników Forum powitał także Dziekan Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku dr hab. Mirosław Sobiecki, prof. UwB.

Obrady plenarne rozpoczął prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński, stawiając przed zebraniem audytorium pytania o to, w jakim zakresie „rzeczywistość poszerzona” posiada moce socjalizacyjne i wychowawcze a więc zdolność kreowania parametrów tożsamościowych? A więc, w jakim zakresie proces identyfikacji, naśladownictwa, internalizacji zarówno pozainstytucjonalny, jak i celowościowy jest możliwy w przestrzeni internetowej? Prelegent stwierdził, że jeśli przyjmiemy, że ludzka tożsamość oznacza funkcjonalny sposób myślenia o samym sobie i własnych priorytetach w kontekście ich społecznego odbioru, to wydaje się, że przestrzeń rzeczywistości poszerzonej ma wpływ na zaakcentowany wcześniej proces. Według prelegenta, udział dzieci i młodzieży w rzeczywistości internetowej może skutkować poszerzeniem parametrów tożsamościowych w postaci gotowości do poszukiwania nowych, alternatywnych ról życiowych i społecznych, realizowanych poza dotychczasową – realną – przestrzenią życia. Można również postawić tezę, że w niedalekiej przyszłości określona część aktywności intelektualnej, emocjonalnej i behawioralnej dzieci i młodzieży przeniesie się ze świata realnego do przestrzeni wirtualnej, co można dostrzec już dzisiaj. Kolejnym prelegentem był prof. zw. dr hab. Andrzej Bałandynowicz, który w swoim wystąpieniu omówił model kurateli probacyjnej, będącej systemem zintegrowanych oddziaływań osobowych, środowiskowych i kulturowo-cywilizacyjnych wobec osób naruszających ład społeczny. Doktor hab. Irena Mudrecka, prof. Pedagogium WSNS w Warszawie, w swoim wystąpieniu wskazywała na brak jednoznacznie zdefiniowanego pojęcia „psychopatia” w obowiązujących klasyfikacjach diagnostycznych. Podkreśliła również, iż w literaturze przedmiotu pojęcie „psychopatia” coraz częściej używane jest do opisu jednostek będących w konflikcie z prawem oraz nieprzejawiających uczuć wyższych wobec ludzi z otoczenia. Autorka przekonywała także uczestników o potrzebie opracowania specjalistycznego programu resocjalizacji psychopatów, który znacząco wzbogaci efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych wobec tej specyficznej kategorii sprawców przestępstw. Doktor hab. Beata Maria Nowak, prof. Pedagogium WSNS w Warszawie, przedstawiła rozwiązania systemowe w zakresie readaptacji społecznej skazanych w Polsce i w wybranych krajach Unii Europejskiej, dokonując swoistego zestawienia i porównania. Prelegentka scharakteryzowała i określiła główne problemy systemów penitencjarnych w Danii (problem mniejszości etnicznych i narkotyków, przemoc stosowana przez zorganizowane grupy więźniów problemy psychiczne osadzonych), Francji (drastycznie rosnąca liczba więźniów, znaczne przeludnienie więzień i wysoki odsetek obco-krajowców), Niemczech (rosnąca rola zatrzymania prewencyjnego, przesunięcia kompetencyjne w polityce penitencjarnej i rozwój nadzoru postpenitencjarnego),

Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przeludnienie więzień, wysoki współczynnik śmierci osadzonych oraz bardzo wysoki współczynnik problemów psychicznych osób inkarcerowanych) oraz Polsce (przeludnienie więzień, kryzys zatrudnienia skazanych, niedosyt specjalistycznej kadry penitencjarnej, przestarzała substancja materialna więzień i dominacja funkcji ochronnych w zakładach karnych typu otwartego i półotwartego). Prelegentka wskazała również na zasadność powołania i funkcjonowania Powiatowych Biur Wsparcia Readaptacyjnego (PBWR), które działałyby w obszarach: edukacji – współpraca z Centrami Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego oraz uczelniami znajdującymi się na danym terenie, zatrudnienia – współpraca z PUP, dzięki czemu wydzielona zostałaby pula ofert pracy dla byłych więźniów oraz kwalifikacyjnych kursów zawodowych, pomocy społecznej – współpraca z instytucjami pomocy społecznej. Do priorytetów w działalności PBWR zaliczałyby się przede wszystkim: zabezpieczenie socjalne, reedukacja i edukacja zawodowa, wspieranie rozwoju potencjałów u byłych skazanych oraz wspieranie rodzin z problemem penitencjarnym. Następnie głos w dyskusji zabrała dr hab. Anna Kieszkowska, prof. Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, która podczas swojego interesującego wystąpienia omówiła model inkluzyjno-katalaktyczny wykorzystywany w kontekście pracy z osobą karaną. Postulowała, aby do działań pomocowych skierowanych wobec skazanych włączyć przedstawicieli z ich środowiska lokalnego, a wszelka działalność resocjalizacyjna powinna zakładać przede wszystkim reintegrację społeczną skazanego w społeczeństwie. Kara pozbawienia wolności powinna być stosowana wśród bezwzględnych przestępców, którzy dopuścili się najstraszliwszych przestępstw. W każdym innym przypadku działania skupione powinny być wokół destygmatyzacji, rozbudzaniu potencjałów oraz edukacji i pracy skazanego. Konkluzja omawianych zagadnień została wyrażona w postulatcie połączenia wykorzystywania wielopasmowej teorii resocjalizacji w środowisku otwartym i teorii twórczej resocjalizacji.

Po obradach plenarnych rozpoczęto obrady w dwóch sekcjach. Moderatorem pierwszej z nich był prof. zw. dr hab. Andrzej Bałandynowicz. Jako pierwsza głos zabrała dr Małgorzata Michel, która skoncentrowała swoje wystąpienie *Współczesny dyskurs o dopalaczach w świetle nowoczesnego modelu profilaktyki zachowań ryzykownych w Polsce*, na zjawisku spożywania substancji psychoaktywnych przez nastolatków. Zwracając szczególną uwagę na doniesienia medialne w sprawie zagrożenia zdrowia i życia nastolatków w wyniku spożycia dopalaczy, które miały miejsce w wakacje 2015 roku. Mówczyni dokonała krytycznej analizy działań rządowych podjętych w tej sprawie (uwarunkowania prawne, pomoc medyczna, reakcja społeczna) oraz przeanalizowała wszelkie działania profilaktyczne uruchomione na rzecz zapobiegania zachowaniom ryzykownym wśród młodzieży. Magister Paweł Leśniewski w wystąpieniu pod tytułem *Rola rodziny w resocjalizacji nieletnich*, podkreślał istotną rolę rodziny w procesie socjalizacji dziecka. Wyraźnie akcentował fakt, że wychowanie dziecka i związane z tym szczególnie zaangażowanie rodziców, jest istotnym czynnikiem chroniącym nastolatka przed wejściem

w konflikt z prawem, a jeśli to już nastąpiło apelował o aktywne uczestnictwo rodziców w procesie resocjalizacji dziecka, które powinno opierać się na aktywnym zaangażowaniu w wszelkie oddziaływania resocjalizacyjne, jak i na autentycznej współpracy członków rodziny. Następnie głos w dyskusji zabrał mgr Tomasz Prymak, który mówił na temat *Świadomości prawnej w profilaktyce zachowań problemowych młodzieży gimnazjalnej*. Autor zaprezentował wyniki badań własnych poświęconych świadomości prawnej, jako czynnikowi chroniącemu młodzież gimnazjalną przed demoralizacją. Wskazywał równocześnie na niedocenianą dotychczas moc prawa, jako katalizatora wszelkich napięć i konfliktów, w które uwikłana jest jednostka. Ponadto badania prowadzone przez prelegenta dają podstawę do stwierdzenia, że odpowiednia świadomość prawna młodych osób może minimalizować ryzyko pojawienia się zachowań o charakterze przestępczym. Podsumowując swój głos w dyskusji prelegent apelował o podjęcie działań mających zwiększyć świadomość prawną uczniów na gruncie polskich szkół. Kończąc obrady w sekcji pierwszej III Forum Resocjalizacji głos zabrała mgr Anna Chańko traktując o readaptacji społecznej byłych więźniarek. Według Autorki zasadność stosowania kary pozbawienia wolności należy rozpatrywać biorąc pod uwagę wiele warunków społeczno-ekonomicznych, do jakich powrócą skazane po jej odbyciu. Wymieniając czynniki zagrażające podkreślała jednocześnie, że nie pozwalają one na jakąkolwiek stabilizację życiową – trudności w znalezieniu pracy, brak stałego miejsca zamieszkania, deficyty w wykształceniu, kwalifikacjach, brak wsparcia ze strony najbliższych, trudności finansowe (brak środków na utrzymanie rodziny, dzieci). Prelegentka przekonywała również słuchaczy, że te i wiele innych czynników zagrażają reintegracji społecznej byłym skazanym kobietom dlatego instytucje biorące udział w readaptacji społecznej byłych więźniarek powinny rozpatrywać je ze szczególną troską.

Po krótkiej przerwie w obradach rozpoczęła się długa sekcja, której moderował prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński. Jako pierwsi w dyskusji głos zabrali dr Ilona Fajfer-Kruczek i dr Łukasz Kwadrans z wystąpieniem pod tytułem *O potrzebie kompetencji międzykulturowych w pracy resocjalizacyjnej*, wskazując na wyraźną potrzebę budowy pomostu łączącego resocjalizację i edukację międzykulturową. Według prelegentów konieczność rozwijania kompetencji międzykulturowych w pracy resocjalizacyjnej jest odpowiedzią na zmieniające się warunki społeczne (migracje, konflikty zbrojne). W ich obliczu praca resocjalizacyjna z osobami odmiennymi kulturowo nie dotyczy już pojedynczych przypadków, lecz coraz większych grup społecznych. Kształtowanie kompetencji międzykulturowych wśród personelu uczestniczącego w resocjalizacji emigrantów stanowi klucz do sukcesu w perspektywie ich readaptacji społecznej. Następnie ksiądz dr Bogdan Stańkowski przybliżył zagadnienie resocjalizacji nieletnich we Włoszech, opartej na działalności tamtejszych salezjańskich młodzieżowych ośrodków wychowawczych (*Comunita' educative per minori*). Prelegent skierował uwagę słuchaczy na omówienie najważniejszych idei przyświecających funkcjo-

nowaniu ośrodków prowadzonych przez Zgromadzenie Salezjańskie, przechodząc następnie do przedstawienia wyników badań własnych, do których realizacji wykorzystane zostały dokumenty salezjańskich młodzieżowych ośrodków wychowawczych. Na podstawie ich analizy wyłonione zostały problemy badawcze oscylujące wokół takich zagadnień jak: miejsce wychowanka w ośrodku, wybór metod pracy, sposoby realizacji założeń ośrodków wychowawczych oraz wizja efektywnego wychowawcy. Wystąpienie ksiądz Stańkowski podsumował pytaniem o to, jak możemy upowszechnić idee i założenia salezjańskich ośrodków wychowawczych w polskiej przestrzeni resocjalizacyjnej. Kolejnym prelegent – dr Krzysztof Sawicki – zaprezentował referat *Rola grupy rówieśniczej w resocjalizacji nieletnich w środowisku otwartym*, podkreślając silny wpływ rówieśników na zmianę postępowania młodzieży zagrożonej demoralizacją. Wystąpienie mgr Aleksandry Pyrzyk-Kuty dotyczyło rozwijania twórczej pracy teatralnej z młodzieżą niedostosowaną społecznie będącą pod nadzorem kuratorskim. Twórcza resocjalizacja nieletnich z wykorzystaniem technik teatralnych według prelegentki jest idealnym narzędziem do wdrażania aprobowanych wzorów postępowania oraz wyrażania emocji przez nieletnich. Swój głos w dyskusji prelegentka podsumowała odczytaniem utworu napisanego przez jednego z jej podopiecznych, mającego stanowić potwierdzenie tego, iż sztuka pozwala młodym ludziom wyrażać ich najbardziej skrywane emocje. Magister Emilia Wołyniec skupiła się na analizie porównawczej oddziaływań pomocowych i resocjalizacyjnych adresowanych do małoletnich i nieletnich matek korzystających ze wsparcia specjalistycznych placówek (instytucje pomocy społecznej, zakłady poprawcze, młodzieżowe ośrodki wychowawcze) w kraju i zagranicą. Tytułem wprowadzenia prelegentka uczyniła rozróżnienie pojęciowe kategorii nastoletnich matek ze względu na ujęcie prawne. Po czym przedstawiła spectrum oddziaływań pomocowych realizowanych wobec nich w USA. Według Autorki porównanie form wsparcia i metod pracy w stosunku do tej specyficznej grupy matek w Polsce i w innych krajach pozwoli dostrzec nowe kierunki działań ułatwiających młodym dziewczynom przystosowanie się do macierzyństwa, a także zwiększających efektywność procesu integracji społecznej w środowisku lokalnym.

Po całym dniu obrad uczestnicy wzięli udział w wydarzeniu artystycznym – spektaklu profilaktycznym „Tabu... o tym nie mówi się głośno”, przygotowanym przez studentów Naukowego Koła Pedagogiki Resocjalizacyjnej oraz gimnazjalistów z Zespołu Szkół w Zawadach, pod opieką mgr Anny Chańko.

Tegoroczne Forum Resocjalizacji po raz kolejny stało się cenną platformą naukową służącą wymianie doświadczeń i poglądów w obszarze szeroko pojętej myśli resocjalizacyjnej przez teoretyków i praktyków na co dzień realizujących idee pedagogiki resocjalizacyjnej w swojej pracy zawodowej. Organizatorom Konferencji jak i jej Uczestnikom nieodzowne wydają się być życzenia kontynuacji uprawianej myśli naukowej oraz praktycznych owoców pracy, dzięki której oddziaływania resocjalizacyjne przybiorą nowe, jeszcze bardziej efektywne formy.

Jolanta Spętana

Wielkopolska Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Środzie Wielkopolskiej

Sprawozdanie z Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Uwarunkowania efektywności wsparcia osób zagrożonych ekskluzją społeczną” Środa Wielkopolska, 25–26.05.2015 r.

Pojawiające się w licznych analizach współczesnych społeczeństw kategorie wykluczenia i dysonansu społecznego, nierównych szans edukacyjnych, dróg dystansujących biografie ludzkie oraz nierówności społecznych, stały się inspiracją do podjęcia dyskusji wokół możliwości wsparcia i profilaktyki wobec problemu wykluczenia. W efekcie wraz z przedstawicielami wielu polskich i zagranicznych ośrodków naukowych oraz praktyków z obszaru profilaktyki i wsparcia zorganizowano kolejną III edycję Międzynarodowej Konferencji Naukowej z cyklu „Konteksty efektywności profilaktyki, resocjalizacji i readaptacji społecznej”.

W dniach 25–26 maja 2015 roku w siedzibie Wielkopolskiej Wyższej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej w Środzie Wielkopolskiej odbyła się III Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Uwarunkowania efektywności wsparcia osób zagrożonych ekskluzją społeczną” połączona z warsztatami szkoleniowymi, którą honorowym patronatem objął Komitet Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk. W organizację wydarzenia zaangażowały się następujące uczelnie i instytucje: Wielkopolska Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Środzie Wielkopolskiej, Gnieźnieńska Wyższa Szkoła Milenium, Pedagogium Wyższa Szkoła Nauk Społecznych, Uniwersytet Zielonogórski, Pracownia Profilaktyki, Resocjalizacji i Readaptacji Społecznej oraz Global Partnership Management Institute (Kanada/USA). Partnerami Konferencji zostali: Uniwersytet w Równym (Ukraina), Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Pile, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wielkopolskie Stowarzyszenie Kuratorów Sądowych, Wielkopolskie Stowarzyszenie Resocjalizacji „Horyzont”, Zakład Poprawczy w Poznaniu oraz Stowarzyszenie „KARAN”.

Konferencję zainaugurowali przedstawiciele środowisk akademickich reprezentujący organizatorów oraz gości, w tym m.in.: prof. zw. dr hab. Ireneusz Kubiacyk prorektor WWSSE w Środzie Wielkopolskiej oraz dr Hubert Paluch rektor GSW Milenium. W pierwszej sesji plenarnej istotne wątki dotyczące kwestii ekсклюzy społecznej poruszyli m.in.: prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik (Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu) w wystąpieniu dotyczącym *reorganizacji społeczności lokalnej jako istotnego elementu wsparcia osób wykluczonych i marginalizowanych społecznie*, dr hab. Beata Maria Nowak (prof. Pedagogium Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie), która przedstawiła zagadnienie *strategii kooperacji, jako szczególnej formy integracji i nowego podejścia w myśleniu o efektywności wsparcia readaptacyjnego*, dr hab. A. Szczuciński (prof. Wielkopolskiej Wyższej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej w Środzie Wlkp.) eksponujący w swym wystąpieniu *filozoficzne dylematy wspierania innych*. Głos w tej części debaty konferencyjnej zabrali również dr hab. Czesław Kustra (prof. Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu) podkreślający *rolę wspólnot parafialnych w zapobieganiu wykluczeniu młodzieży odczuwającej bezsens życia* oraz przedstawiciel Wielkopolskiego Wojewódzkiego Komendanta Policji w Poznaniu, który przedstawił założenia Projektu profilaktycznego „Obserwatorium zagrożeń dla ludzi młodych” realizowanego w kooperacji z Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Kontynuację problematyki wykluczenia stanowiły wystąpienia w drugiej części sesji plenarnej, w której głos zabrali m.in.: prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosik (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) z referatem nt. *Równość w edukacji i kontrowersji wokół akcji afirmatywnej w Stanach Zjednoczonych*, dr hab. Kazimierz Kotlarski (prof. Wielkopolskiej Wyższej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej w Środzie Wlkp.) z wystąpieniem dotyczącym *strukturalnych, społecznych i indywidualnych przyczyn wykluczenia społecznego*, dr Renata Rasińska (Uniwersytet Medyczny w Poznaniu) poruszająca kwestie *kampanii społecznych jako przykładu efektywnego wsparcia społecznego w walce z nałogami*, dr hab. Barbara Toroń-Furmanek (Uniwersytet Zielonogórski), eksponująca *znaczenie kobiety, mężczyzny i dziecka w izolacji więziennej w kontekście procesu resocjalizacji poprzez społeczną inkluzję*, dr hab. Maciej Bernasiewicz (Uniwersytet Śląski w Katowicach) omawiający *alternatywne formy postępowania wobec nieletnich – europejskie tendencje*, dr hab. Kazimierz Wojnowski (prof. Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), który nakreślił *aktualny problem migracji zarobkowej rodziców w doświadczeniu ich dzieci*.

Podsumowaniem wystąpień obu sesji plenarnych była dyskusja wokół aktualnych uwarunkowań, wymiarów i obszarów ekсклюzy, w której głos zabrali zarówno moderatorzy sesji, jak i przedstawiciele poszczególnych środowisk naukowych.

Szczegółowe analizy dotyczące problematyki zróżnicowanych form wykluczenia, profilaktyki i wsparcia, kontynuowane były po przerwie w pięciu tematycznych sesjach panelowych prowadzonych pod kierunkiem moderatorów.

Tematyka panelu pierwszego dotyczyła problematyki przeciwdziałania ekсклюzy w obszarze resocjalizacji i readaptacji społecznej (moderatorzy: dr E. Kopro-

wiak, dr P. Frąckowiak). Drugi panel poświęcony został tematyce środowiskowych wymiarów ekskluzji oraz profilaktyce w aspektach edukacyjnych, rodzinnych i wychowawczych (moderatorzy: dr A. Woźniak, dr A. Knocińska). Tematyka panelu trzeciego koncentrowała się wokół profilaktyki i wsparcia wobec współczesnych zagrożeń ekskluzją społeczną (moderatorzy: dr J. Spętana, dr D. Domagała). Zagadnienie wykluczenia społecznego na wybranych etapach życia człowieka w kontekście zdrowotnym i gerontologicznym – stanowiło kanwę do dyskusji w ramach panelu czwartego (moderatorzy: dr D. Krzysztofiak, dr E. Włodarczyk). Ostatni spośród zaproponowanych paneli dotyczył zagadnienia pomocy społecznej i pracy socjalnej jako obszarów wsparcia osób zagrożonych ekskluzją (moderatorzy: dr hab. K. Wojnowski, dr M. Madej).

W drugim dniu konferencji organizatorzy zaproponowali uczestnikom udział w warsztatach szkoleniowych, odrębnie certyfikowanych. Oferta warsztatów szkoleniowych obejmowała:

1. Model współpracy w pomaganiu (prowadzenie: dr A. Woźniak).
2. Rozpoznawanie preferencji i motywacji wychowanków metodą prof. George'a Nelsona (prowadzenie: mgr S. Dec, mgr A. Kruszyk-Pytlik).
3. Rozwój kompetencji społecznych jako skuteczna forma wsparcia kapitału ludzkiego (prowadzenie: mgr B. Zięba).
4. Wykorzystanie elementów terapii poznawczo-behawioralnej w pracy indywidualnej nad zmianą (prowadzenie: mgr Z. Kowalska).
5. Rozwój kompetencji psychologicznych jako element profilaktycznego zapobiegania wykluczeniu społecznemu (prowadzenie: mgr M. Ignaczak).
6. Praca socjalna i terapeutyczna z rodziną zagrożoną wykluczeniem społecznym (prowadzenie: mgr A. Kaczmarek, mgr Z. Waszak).

Warsztaty metodologiczne:

1. Warsztat metodologii jakościowej – grupa początkująca (prowadzenie: dr hab. P. Chomczyński).
2. Warsztat metodologii jakościowej – grupa zaawansowana (prowadzenie: prof. zw. dr hab. K. Konecki).

Zarówno obrady w sekcjach panelowych, jak i liczny udział w warsztatach szkoleniowych pozwoliły na wymianę opinii oraz upowszechnienie rozwiązań dotyczących przeciwdziałania zróżnicowanym formom ekskluzji w wielu wymiarach praktyki społecznej.

Konferencja zgromadziła ogółem ok. 150 uczestników, którym wręczono imienne certyfikaty uczestnictwa oraz materiały konferencyjne. Spotkanie Honorowym Patronatem objął Komitet Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk.

Aneta Skuza

Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach

**Sprawozdanie z posiedzenia
Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej KNP PAN z dnia 29.01.2016 r.**

Dnia 29 stycznia 2016 r. o godz. 11.00 w siedzibie WSNS Pedagogium w Warszawie odbyło się otwarte zebranie sprawozdawczo-wyborcze Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej KNP PAN. Zgromadzonych członków Zespołu oraz zaproszonych gości przywitał JM Rektor Pedagogium WSNS – prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński. Pełniący obowiązki przewodniczącego (po śmierci prof. zw. dr hab. Bronisława Urbana) prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik przedstawił sprawozdanie z dotychczasowej działalności Zespołu (lata 2012–2015). Działania Zespołu w minionej kadencji skoncentrowane zostały wokół następujących obszarów: wydawniczego, samokształceniowego, promocyjnego oraz dydaktycznego.

Wyrazem działań promujących osiągnięcia pedagogiki resocjalizacyjnej stał się udział członków Zespołu w pracach licznych grup eksperckich, m.in. Ministerstwa Sprawiedliwości, resortu spraw wewnętrznych, edukacji, Biura Rzecznika Praw Dziecka, Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, Komendy Głównej Policji. Należy podkreślić, że udział przedstawicieli Zespołu w grupach eksperckich miał realny wpływ na kształtowanie się działalności profilaktyczno-resocjalizacyjnej podejmowanej zwłaszcza wobec młodzieży zagrożonej niedostosowaniem bądź już niedostosowanej społecznie, jak również na obszar działalności prewencyjnej, probacyjnej oraz penitencjarnej prowadzonej w środowisku dorosłych sprawców przestępstw.

Podjęto również pracę zmierzającą do poprawy jakości nauczania studentów resocjalizacji oraz perspektyw kształcenia i zatrudniania przyszłych pedagogów. Powstał Zespół ds. Analizy Planów i Programów Nauczania, którego zadaniem miało być opracowanie jednolitych standardów kształcenia na specjalności resocjalizacja. Cel jednak nie został zrealizowany z przyczyn niezależnych od członków

samego Zespołu i w nowej kadencji będzie priorytetem, ponieważ absolwenci studiów pedagogicznych w zakresie resocjalizacji muszą mieć odpowiednią, aktualną wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne.

Pod patronatem Zespołu powstało i regularnie ukazuje się jedyne w Polsce naukowe i punktowane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego czasopismo koncentrujące się wokół problematyki profilaktyki społecznej i resocjalizacji – półrocznik „Resocjalizacja Polska”. Od 2014 r. czasopismo ukazuje się również w wersji angielskojęzycznej. Redaktorem półrocznika jest prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński. Wydawcą w latach 2010–2015 było Pedagogium Wyższa Szkoła Nauk Społecznych w Warszawie, a od 2016 r. Fundacja Pedagogium. Radę Naukową czasopisma tworzą krajowi i zagraniczni profesorowie reprezentujący rozmaite obszary współczesnej profilaktyki społecznej i resocjalizacji. 17 grudnia 2013 r. postanowieniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego półrocznik „Resocjalizacja Polska” uzyskała 5 punktów parametrycznych. Obecnie zgodnie z Komunikatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie wykazu czasopism naukowych wraz z liczbą punktów przyznawanych za publikacje w tych czasopismach półrocznik „Resocjalizacja Polska” posiada 12 punktów. Warto również podkreślić, iż czasopismo jest indeksowane w bazach danych: The Central European Journal of Social Sciences and Humanities (CEJSH), Directory of Open Access Journals (DOAJ), Index Copernicus International, BazHum, ARIANTA, Centre for Open Science oraz World Catalogue of Scientific Journals.

Zespół Pedagogiki Resocjalizacyjnej przy KNP PAN patronował także wielu konferencjom i seminariom naukowym w Polsce, organizowanych przez centralne i lokalne ogniwa praktyki resocjalizacyjnej. Szczególnie ważnym polem dyskusji stał się Kongres Kuratorów Sądowych (wrzesień 2015 r.) w Warszawie, w pracach którego, obok przedstawicieli resortu sprawiedliwości i praktyków, uczestniczyło również liczne grono przedstawicieli nauki, w tym przedstawicieli Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej KNP PAN.

W ramach Zespołu powołane zostało Koło Młodych Pracowników Nauki, którego zadaniem jest wspieranie rozwoju młodej kadry naukowo-dydaktycznej, posiadającej już stopień doktora. Członkowie Koła przyjęli zasadę, że w seminariach uczestniczyć będą zarówno reprezentujący różne ośrodki akademickie młodzi pracownicy nauki, jak i zaproszeni profesorowie, specjalizujący się w prezentowanej tematyce. Inicjatywa ta spotkała się z żywym zainteresowaniem całego Zespołu. Do tej pory odbyło się siedem takich spotkań. Wypracowano także ciekawy moduł pracy, pozwalający na organizację spotkań równocześnie w dwóch miejscach, dzięki możliwości połączenia internetowego w Pedagogium Wyższej Szkole Nauk Społecznych w Warszawie oraz na Wydziale Studiów Edukacyjnych UAM w Poznaniu. Dzięki takiemu rozwiązaniu zainteresowani uczestnicy w zależności od istniejących możliwości dojazdu, biorą udział w spotkaniu w wybranym przez siebie ośrodku. Przewodniczącym Koła Młodych Pracowników Nauki został dr Maciej Muskała (UAM w Poznaniu).

Po przedstawieniu sprawozdania z mijającej kadencji Zespołu prof. Wiesław Ambrozik zainicjował dyskusję o miejscu i roli pedagogiki resocjalizacyjnej wobec współczesnych wyzwań. Dyskusja ta skoncentrowała się wokół tez zawartych w sprawozdaniu oraz zadań Zespołu w nowej kadencji.

W trakcie spotkania odbyły się wybory nowych władz Zespołu. W głosowaniu jawnym, w którym uczestniczyło 28 osób, jednogłośnie wybrano nowy skład prezydium:

- prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik (UAM Poznań) – przewodniczący Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej KNP PAN;
- prof. zw. dr hab. Andrzej Bałandynowicz (UJK Kielce) – wiceprzewodniczący;
- prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński (Pedagogium WSNS Warszawa) – wiceprzewodniczący;
- dr hab. Beata Maria Nowak (Pedagogium WSNS Warszawa) – wiceprzewodnicząca;
- dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska (UG) – wiceprzewodnicząca;
- dr hab. Sławomir Przybyliński (UWM Olsztyn) – wiceprzewodniczący;
- dr Maciej Muskała (UAM Poznań) – sekretarz.

Po dokonaniu wyborów nowego prezydium Zespołu przewodniczący, prof. Wiesław Ambrozik zobowiązał nowych członków do stworzenia i określenia obszarów działania zespołów specjalizujących się wybranej problematyce.

W spotkaniu brali udział zaproszeni goście: Andrzej Martuszewicz – prezes Krajowego Stowarzyszenia Zawodowych Kuratorów Sądowych oraz Ewa Małachowska – przewodnicząca Zarządu Głównego Polskiego Związku Logopedów, którzy kolejno zabrali głos, nakreślając obszary wzajemnej współpracy. Andrzej Martuszewicz podziękował za dotychczasowy wkład przedstawicieli polskiej nauki w rozwój tej grupy zawodowej, zwłaszcza prof. Andrzejowi Bałandynowiczowi i dr Krystynie Sawickiej, i zaapelował o możliwość uczestnictwa w spotkaniach Zespołu, które dają szansę na dyskusję o problemach z jakimi boryka się grupa zawodowa kuratorów. Z kolei Ewa Małachowska zaprosiła do współpracy opierającej się na wymianie doświadczeń w zakresie poszerzania kompetencji językowych niezbędnych do efektywnego porozumiewania się, a które jej zdaniem są niezbędne w grupie zawodowej, jaką są pedagodzy resocjalizacyjni.

Na zakończenie zebrania członkowie Zespołu zostali poproszeni o przedstawienie drogą e-mailową propozycji i pomysłów dotyczących dalszej pracy Zespołu.

Nadanie stopnia doktora habilitowanego

Dr hab. Krzysztof Wojcieszek

Podstawą wszczęcia przewodu habilitacyjnego była rozprawa *Optymalizacja profilaktyki problemów alkoholowych. Pedagogiczne implikacje grupowych interwencji krótkoterminowych*, Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2013. Stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika uzyskał na podstawie uchwały komisji habilitacyjnej oraz uchwały Rady Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (12.01.2016).

Skład komisji habilitacyjnej:

Przewodniczący komisji: prof. Andrzej Radzewicz-Winnicki (Uniwersytet Zielonogórski);

Sekretarz komisji: prof. Zbyszko Melosik – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu;

Recenzent: dr hab. Jacek Kurzępa – Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie (Wydział Zamiejscowy we Wrocławiu);

Recenzent: dr hab. Maria Ryś – Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie;

Recenzent: prof. Wiesław Ambrozik – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu;

Członek komisji: dr hab. Jerzy Mellibruda – Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie;

Członek komisji: prof. Jerzy Modrzewski – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Doktor hab. Krzysztof Wojcieszek jest etatowym pracownikiem Pedagogium Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie, gdzie kieruje Zakładem Profilaktyki Społecznej, Pedagogiki Opiekuńczo-Wychowawczej i Pracy Socjalnej. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół konstruowania, implementacji i ewaluacji programów profilaktycznych dotyczących używania substancji psychoaktywnych, głównie alkoholu, a także wokół zagadnień związków antropologii filozoficznej i pedagogiki. Jego dorobek charakteryzuje się interdyscyplinarnością (biologia molekularna, filozofia człowieka, profilaktyka) i nakierowaniem na zasto-

sowania praktyczne. Jest autorem lub współautorem programów profilaktycznych, takich jak: „Noe”, „Przygotowanie do profilaktyki domowej”, „Debata”, „Korekta”, „Sprzedawcy”, „Sonda 21”, „Smak życia czyli debata o dopalaczach”, „ARS czyli jak dbać o miłość”. Od wielu lat prowadzi szeroką działalność społeczną w dziedzinie profilaktyki problemów alkoholowych.